

II. ROČNÍK UZLOVACÍ REGATY 29.11. - 1.12. 2013 (+ pracovní dřevařská výprava)

Scházíme se na vlakovém nádraží už za tmy. Já, Kika, Mart'as, Kája, Hajnej, Sýček, Vydra, Tomča, Jula, Eliška Procházková, Kačka, Zůza a Barča. Poslední rozloučení s rodiči - „Hajnej, mamka by chtěla pusu. Hajnej, nedej se!“ A už můžeme nasedat do super hyper ultra mega giga moderní vlakové soupravy. Vlakem jsem nejel ani nepamatuji.

Vysedáme na zastávce Dvorce a přemýšlíme, kudy tudy do Bavorova. Vedení rozhodlo, Zůza rozžhává svou baňku a neohroženě se vydává do tmy jako první. Nezbyvá nám nic jiného než ji sledovat a pochvalně si broukat, jak nám krásně svítí na cestu. Baňka se neúnavně pohupuje na Zuzančině baňužku a my neúnavně snášíme pronikavé světlo v naprosté tmě a klopýtáme za ní. Tak dost, buď se to zhasne, nebo jde baňka poslední. Bylo rozhodnuto. Budeme šetřit jak energii, tak naše zrakové vjemy a Zuzka může kráčet stále v čele naší nevelké skupiny.

Kousek před chaloupkou jsme málem narazili do Helenky a do Adélky, které nám přišly naproti. Všichni se těšíme do vyhřáté chaloučky, kde nás čeká další osazenstvo (Kuba, Barča Vodouchová, Gabča, Li, dva dědci, Váša) a teplý čaj. Ale ejhle, v kuchyni se ještě páří od pusy, ale vejminek jak je krásně vytopený. Vybalit, ubytovat a hurá trénovat uzlování na zítřejší závod. Během večera se ještě dozvídáme nějaké zajímavosti o uzlech, které známe a také se učíme uzly nové - škrťící uzel, dvojitý škoťák, dokařská spojka, osmička, atd. Už víme, co je to atypické zatížení dračí smyčky, že lodní úvaz potřebuje zatížení alespoň jednoho konce, jak udělat ze zkracovačky nezařezávající se držátko nebo kdy může škoťák proklouznout. Budou z nás mistři uzlaři. Tak co Baruško, obhájíš si předloňské absolutní vítězství? Večer na vejminku samozřejmě nezapomínám zmínit své první setkání se stádem divočáků, které jsem k smrti vyděsil. Určitě museli být k smrti vyděšení, protože kdo uří dvě vykulený oči a bublinu u zadní části kalhot, ten zákonitě musí propadnout panice a utéct.

Ráno probíhá klasicky - budíček, rozcvička, hygiena, snídaně a dále už nechávám malé a mladé uzlaře svému osudu a pod heslem „Hola hola, pila volá“ na sebe navlékám pracovní kombinézu a kanady a upaluji k potoku, kde padá jeden kmen za druhým. Z mého rozjímání o tom, zda bude lepší špalky v těžkém terénu nosit nebo vozit, mě probouzí realisticky uvažující Smrk. Víc jak čtyřmetrovou fošnu stejně nemáš a přece z toho nechceš udělat Huckromskou lávku. Nechci, už vidím ty titulky v Huckromských novinách: „Utonul v Jedlovském potoce pod tíhou špalky naloženého kotouče!“ A už se koná olympijská disciplína v netradičním sportu - hod špalkem přes vodu. Smrk, nesouce špalek opřený o pravé ucho a klopítající o kamení, roští a jiné suché haluze se kolem mě prosmýkne s hbitostí lasičky a já jen zaslechnu něco o tom: „Musíš využít dopředné síly a vytrčíím!“ Využívám tedy dopředné síly, vytrčuji a žbluňk... Přeci jenom to dřevo splavíme do Dvorců.

Mezi tím dorazila pěkná řádka makáčů. Někdo vozí špalky, někdo zpracovává větve, někdo štípe, někdo řeže, někdo vozí prázdné kotouče a někdo je zcizuje. Dopoledne nám v tomto tempu utíká jako voda a je čas na oběd. Hlavně si nedat moc knedlíků, po nich upadá pracovní morálka. Po obědě se kuchyňská služba pouští do nádobí, makáčové odcházejí makat a zbytek trénuje na závod, který se kvapem blíží.

Na závod dorazily i Anča a Kačka Smrčkovky. Vše vypuká po 14. hodině. Všichni závodníci jsou zapsáni na certifikované závodní listině účastníků, uprostřed místnosti je připraven certifikovaný závodní stůl, na certifikovaném závodním stole jsou připraveny certifikované závodní uzlovačky a na krku necertifikovaného rozhodčího visí certifikované závodní stopky. Vše tedy může začít. Těsně před závodem odmítám úplatek v podobě limitované edice čokoládové tyčinky Margot (v tu chvíli ještě nevím, jakou dělám chybu!) a už můžeme začít. Chalupa je nabitá certifikovanou závodní atmosférou. Připravit, pozor, start! A už tu máme první certifikované pípnutí stopek, bleskurychle uvázané první tři uzle a znovu pípnutí stopek. Smrk se snaží odlehčit hutnou atmosféru svou nabídkou tyčinky Margot, kterou vydává pouze mezi uvážením prvního a druhého uzle, ale nikomu moc do smíchu není. Nervozita pracuje. I zkušeným uzlařským závodníkům se klepou ruce. V sázce je hodně.

Absolutní vítěz II. ročníku uzlařské regaty na Huckromu je pouze jeden. Kdo to bude? Nechme se překvapit, vyhodnocení proběhne až večer.

Máme tedy po závodě, za hodinku se nasvačíme a vyrážíme do Dvorců na slavnostní rozsvícení vánočního stromku. Tentokrát jako hlavní aktéři a protagonisté kulturního programu. Dáváme jeden kus za druhým a sklízíme báječné standing ovation (nebude to tím, že nebylo kde sedět?). Na závěr programu si vyzvedneme sladké balíčky, které pro všechny děti připravila obec Dvorce a vyrážíme zpět do tepla naší chaloupky. Místo slibované krupicové kaše dostáváme rýžovou - kde udělali logističtí pracovníci chybu? Nevadí, chutná nám i čínská pomsta.

A už nám nebrání nic, abychom se vrhli na vyhodnocení Uzlovací regaty. Bouřlivý potlesk stíhá další bouřlivý potlesk. V nadšeném jásotu sám sebe přestávám slyšet (ale to by nebyl Kamil, že?). A jak to tedy dopadlo?

Kategorie mladší (ambulanták, loďák, škoťák)

1. místo - Bára Vodouchová (16 vteřin)
2. místo - Jula (24 vteřin)
3. místo - Kuba Hromádka (28 vteřin)

Kategorie starší (+ dračák, zkracovačka, autička)

1. místo - Marťas (40 vteřin)
2. místo - Kája (53 vteřin)
3. místo - Vydra (1 minuta a 1 vteřina)

Kategorie nejstarší (+ osmičková spojka)

1. místo - Li (56 vteřin)
2. místo - Smrk (59 vteřin)
3. místo - Hajnej (2 minuty a 12 vteřin) - solidní výkon na to, že vázal uzlů 12, z toho dračák 5x

Po bouřlivých oslavách jsem tak unavení, že odcházíme na kutě. Jenom tři bludičky se vydávají na noční pochod, aby připravily noční cestu pro naše mladé a nadějně instruktory. Jedna svíčka, druhá a honem zpět. Teď už konečně víte, kde je Klepák. Ale mlád'ata nám dostali hlad, proto byl Kamil vyslán pro plechovku paštiky. Paštika došla, ale máme tady výborné fazole. O co, že to nesníte? Nesníme... Tak to jste teda žabaři a srábotky.

Pravidla sázky: sníst pixlu fazolí (gramáž 2,5 kg, z toho fazolí 1,5 kg, vodu možno vylít) do 7,5 minut i s otevřením v 6 lidech.

Prohra: odříkávat „otorinolaryngologie“ po celou dobu běhání kolem chalupy pouze ve spodním prádle, a to nejméně 20x.

Výhra: to samé, ale my (Kamil, já a Váša).

To dáte jako nic, na každého to vychází míň jak 300g fazolí, to je pár lžiček. Párkrát kousnete a máte to. Budete měkký, když to nedáte. Připravit, pozor, start. Kája se jal otvíráku, Hajnej také. Otvírají proti sobě, Kája zabírá i obouruč. S chutí do toho a rychle od toho. Závod na život a na smrt právě započal. Někdo nabírá z misky, někdo rovnou z pixle. Kája hltá z naběračky, Marťas polyká i nosem. Kika má stejnou barvu jako fazole, Hajnýho přechází smích. Žaludky se rychle plní, v pixle neubývá a čas se plíživými skoky blíží k sedmé minutě. Sýček zapíjí fazole slaným nálevem a Elišce lezou fazole ušima. Nikdo se ale nevzdává. Sedm a půl minuty je dávno pryč, ale říkám si, že měli hlad, tak ať se pořádně nají... Otorinolaryngologie, otorinolaryngologie, otorino.... No nic, nechme si sladkou výhru na ráno.

Po probuzení nás tedy čeká snídaně, sladká odměna v podobě Zuzančina narozeninového dortu (vše nejlepší k Zuzčiným osmým narozeninám) a sladká výhra v podobě zmrzlého běhání instruktorů kolem chalupy.

Na této výpravě jsem si užili spoustu legrace, něco jsme se naučili a něco jsme udělali pro naši chaloupku. Díky všem za účast - jak malým, tak velkým a budeme se těšit na příští setkání buď na Huckromu nebo někde jinde.

Zapsal: Dominik